

Llei 32/2018, del 6 de desembre, qualificada d'acció sindical i patronal (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Acció sindical
 - Article 1. *Definició*
 - Article 2. *Dret de constitució d'organitzacions sindicals*
 - Article 3. *Dret d'afiliació a organitzacions sindicals*
 - Article 4. *Finalitats, personalitat i responsabilitat de les organitzacions sindicals*
 - Article 5. *Drets de les organitzacions sindicals*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 de desembre del 2018 ha aprovat la següent:

Llei 32/2018, del 6 de desembre, qualificada d'acció sindical i patronal

Exposició de motius

El 18 de desembre del 2008 és una fita històrica en el desenvolupament i la millora de les relacions laborals. Aquesta data va marcar un pas important per a l'adequació de la legislació a les necessitats que planteja el segle XXI en matèria social, i també en el compliment del compromís adquirit -amb la ratificació de la Carta social europea- d'efectuar un avançament progressiu de la legislació andorrana en el camí de l'Europa del progrés social i econòmic, atès que es van aprovar la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals; la Llei 34/2008, del 18 de desembre, de la seguretat i la salut en el treball, i la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical.

La Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals és la norma que regula per primera vegada al Principat d'Andorra els drets de representació col·lectiva i de reunió dels treballadors a l'empresa, els convenis i els acords col·lectius de treball i els convenis i els acords col·lectius d'empresa. La Llei 35/2008, davant la impossibilitat de regular les especificitats pròpies de cada activitat econòmica, regula la llibertat i l'autonomia de les parts en les relacions laborals, dins d'un marc de dret necessari o de condicions mínimes de compliment obligatori en què s'ha de desenvolupar la relació laboral individual, en benefici de la seguretat jurídica de les parts contractants i, alhora, deixa a l'autonomia i la participació dels actors socials -empresaris i treballadors- la negociació col·lectiva de la millora de les condicions de treball mitjançant els acords i convenis col·lectius.

Amb la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical, es desenvolupa per primera vegada l'article 18 de la Constitució, que reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals democràtiques, defineix i regula el contingut del dret de llibertat sindical, els drets de les organitzacions sindicals, els requisits per a la constitució dels sindicats, el contingut mínim dels seus estatuts, la creació del Registre d'Organitzacions Sindicals, la representativitat sindical, i altres aspectes tan importants com la prohibició de la discriminació per raó de la pertinença a una organització sindical, d'acord amb el que estableix el Conveni 98 relatiu a l'aplicació dels principis del dret de sindicació i de negociació col·lectiva de l'Organització Internacional del Treball, i la tutela jurisdiccional dels drets definits en aquesta Llei.

Transcorreguts més de nou anys des de l'entrada en vigor de la Llei 35/2008 i de la Llei 33/2008, no s'ha aconseguit el grau d'assoliment desitjat en l'aplicació dels drets col·lectius de representació i de negociació col·lectiva, ni tampoc en la constitució d'organitzacions sindicals amb presència i representativitat en el si de les empreses.

Són diversos els motius que es poden atribuir a aquesta manca d'activitat sindical en una part dels assalariats del nostre país; però el que és del tot evident és que cal fer front a aquesta mancança modificant el marc legislatiu per fomentar l'exercici de l'acció sindical a les empreses, sempre des de la voluntat i amb l'objectiu de desenvolupar la democràcia en el si de les relacions laborals, de propiciar l'entesa entre assalariats i empresaris, i de potenciar l'acció institucional de les organitzacions sindicals i patronals en benefici del foment de l'ocupació i de la creació de riquesa.

Les necessitats sorgides de l'evolució de les relacions laborals i econòmiques, l'evolució de la societat i els neguits exposats per les empreses i els assalariats, la necessitat de seguir l'adequació de la legislació en matèria social a la Constitució, que proclama a l'article 19 el dret dels treballadors i els empresaris a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, palesen de nou la necessitat d'una nova reforma legislativa, mitjançant l'aprovació en paral·lel dels nous textos de la Llei de relacions laborals i la Llei qualificada d'acció sindical i patronal.

La nova Llei de relacions laborals, als títols IV i V -que regulen els drets col·lectius dels assalariats i la negociació col·lectiva- introdueix millores per fomentar la celebració d'eleccions per designar els delegats dels assalariats i els membres del comitè d'empresa i, alhora, per fomentar la negociació col·lectiva. Al títol IV es fa efectiva l'adequació de la normativa a l'article 19 de la Constitució, que disposa que els

treballadors i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, mitjançant la regulació, per primera vegada a Andorra, de les mesures de conflicte col·lectiu, el dret de vaga i el tancament patronal.

La Llei qualificada d'acció sindical i patronal, que s'estructura en tres capítols que regulen l'acció sindical, l'acció patronal i el Consell Econòmic i Social, té com a objectiu fomentar la participació de les organitzacions sindicals i patronals, i dels altres agents socials, en el diàleg social.

Amb la inclusió de tots aquests nous aspectes, s'ha considerat més oportú prescindir d'una modificació de la Llei qualificada de llibertat sindical, i unificar la normativa en un sol text sota la denominació de Llei qualificada d'acció sindical i patronal, que recull amb més claredat el contingut i que, amb noves competències de les organitzacions sindicals i de les organitzacions patronals, i també amb la participació d'aquestes organitzacions en el Consell Econòmic i Social, compleix els requisits que la fan plenament homologable a les normes recomanades i contingudes en els convenis de l'Organització Internacional del Treball, i que de ben segur milloren la seguretat jurídica.

Al capítol primer, relatiu a l'acció sindical, es regula el dret de creació i el funcionament d'organitzacions sindicals democràtiques, el dret d'afiliació a organitzacions sindicals, els drets de les organitzacions sindicals, els requisits per a la constitució dels sindicats, el contingut mínim dels estatuts, la creació del Registre d'Organitzacions Sindicals i la representativitat sindical. Cal remarcar com un dels aspectes més destacables el dret dels assalariats afiliats a un sindicat de promoure i de presentar-se com a candidats, per si sols, a les eleccions dels representants de l'empresa.

En l'àmbit superior a l'empresa s'introdueix i defineix el paper dels sindicats representatius i més representatius en l'acció institucional, mitjançant la participació en el Consell Econòmic i Social.

Al capítol segon, que fa referència a l'acció patronal, es regula una llacuna del nostre ordenament jurídic, ja que amb l'entrada en vigor de la Llei 35/2008, del Codi de relacions laborals, per primera vegada es va definir parcialment la participació de les organitzacions empresarials en la negociació col·lectiva, però no es van arribar a precisar alguns dels aspectes importants que han de conformar les fórmules de la seva representativitat en el marc de les relacions laborals i del diàleg social.

El capítol segon regula una qüestió poc habitual en la legislació de gran part dels països del nostre entorn, que no gaudeixen d'una llei específica que reguli, com s'esdevé amb l'acció sindical, l'acció de les organitzacions empresarials, un dels pilars bàsics de l'Estat de dret, democràtic i social. S'hi determinen aspectes fonamentals del dret a l'acció patronal; s'estableixen les funcions de les organitzacions empresarials; se'n regulen l'organització i el funcionament, els continguts mínims dels estatuts, els requisits bàsics per a la creació, les condicions i els requisits que en conformen la representativitat tant en l'àmbit nacional com sectorial, les seves atribucions en funció d'aquesta representativitat, així com la seva participació en el si del Consell Econòmic i Social.

Al capítol tercer, dedicat al Consell Econòmic i Social, es crea aquest Consell com a òrgan consultiu i d'assessorament, amb la finalitat que els agents socials hi participin institucionalment. La seva missió consisteix en la concertació, el diàleg i la cooperació en matèria de relacions laborals, de foment de l'ocupació i de formació en el treball, i també les altres funcions que li siguin encomanades reglamentàriament, i està constituït per representants del Govern i dels agents socials, amb preferència per a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Capítol primer. Acció sindical

Article 1. Definició

1. L'acció sindical consisteix en el dret dels assalariats de constituir organitzacions sindicals de la seva elecció i d'afiliar-s'hi lliurement, i també en el dret dels assalariats i de les organitzacions sindicals d'exercir aquesta acció sindical, en els termes que defineix i estableix aquesta Llei.

LesLleis.com

2. Als efectes d'aquesta Llei es consideren assalariats tant els que són subjectes d'una relació laboral en els termes que defineix l'article 10 de la Llei de relacions laborals, com els que ho són d'una relació de caràcter administratiu o estatutari al servei de les administracions públiques, sense perjudici del que disposa l'article 3.1.

Article 2. Dret de constitució d'organitzacions sindicals

1. Tots els assalariats majors d'edat, de nacionalitat andorrana o residents legalment a Andorra, tenen dret a constituir organitzacions sindicals de la seva lliure elecció, i també a cessar-ne les activitats i a dissoldre-les, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i els estatuts d'aquestes organitzacions.

2. Per promoure la constitució d'una organització sindical es requereix l'acord mínim de tres o més assalariats, que han de manifestar la voluntat de constituir-la i dotar-la d'uns estatuts on s'estableixin les normes d'organització i funcionament, que han de complir la legislació vigent.

3. Els treballadors per compte propi que no tenen assalariats al seu servei no poden constituir organitzacions sindicals pròpies que tinguin

com a finalitat defensar els seus interessos particulars, sense perjudici de la seva capacitat per constituir associacions, d'acord amb la legislació específica en aquesta matèria.

4. Els assalariats que hagin cessat en la seva activitat per una incapacitat laboral, per raó de la seva jubilació, o com a conseqüència d'una situació de recerca de feina, tampoc poden constituir organitzacions sindicals pròpies que tinguin com a finalitat defensar els interessos específics derivats de les situacions esmentades, sense perjudici de la seva capacitat per constituir associacions, d'acord amb la legislació específica en aquesta matèria.

Article 3. *Dret d'afiliació a organitzacions sindicals*

1. Tots els assalariats, àdhuc els que han cessat la seva activitat per una incapacitat laboral, la jubilació o la desocupació involuntària, així com els treballadors per compte propi que no tinguin assalariats al seu càrrec, tenen el dret d'afiliar-se lliurement a l'organització sindical de la seva elecció i a donar-se'n de baixa, amb l'única condició de respectar els seus estatuts. Ningú pot ser obligat a afiliar-se a una organització sindical.

2. L'exercici del dret de constituir organitzacions sindicals i afiliar-s'hi per part dels membres del Cos de Policia, del Cos Penitenciari, del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, del Cos de Banders, i dels altres cossos especials existents o que es puguin crear en l'esdevenidor, es regeix per la seva normativa específica i, subsidiàriament, per aquesta Llei.

3. Sense perjudici del dret d'associar-se per defensar els seus interessos professionals, els membres de les carreres judicial i fiscal no poden constituir cap organització sindical ni afiliar-s'hi.

Article 4. *Finalitats, personalitat i responsabilitat de les organitzacions sindicals*

1. Les finalitats de les organitzacions sindicals són defensar i promoure els interessos socials i econòmics dels assalariats en el marc de les relacions laborals, vetllar per la preservació de l'ocupació en les empreses, contribuir al desenvolupament personal i professional dels assalariats, promoure la concertació i el diàleg social amb els empresaris i les organitzacions empresarials, i col·laborar amb les institucions públiques amb aquestes finalitats.

2. Les organitzacions sindicals adquireixen personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar amb la inscripció al Registre d'Organitzacions Sindicals i amb la publicació dels seus estatuts al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3. Les organitzacions sindicals responen pels actes o els acords adoptats pels seus òrgans, d'acord amb el que estableixin els seus estatuts, en l'àmbit de l'exercici regular de les seves competències.

4. Les organitzacions sindicals només responen dels actes dels seus afiliats quan aquests actuin d'acord amb el que estableixin els seus estatuts, en representació de la seva organització, o quan segueixin les consignes, les directrius o qualsevol altra decisió presa pels òrgans de l'organització de conformitat amb els estatuts o en el marc assembleari.

Article 5. *Drets de les organitzacions sindicals*

1. L'organització i el funcionament de les organitzacions sindicals es regeixen pel principi de democràcia interna.

2. Les organitzacions sindicals tenen dret a:

- a) Establir els seus estatuts i les normes de funcionament intern. El contingut mínim, l'aprovació, el dipòsit i la publicitat dels estatuts fundacionals es regulen d'acord amb aquesta Llei i les normes reglamentàries sobre la matèria.
- b) Organitzar la seva gestió i la seva administració interna, i les seves activitats i el seu programa d'acció.
- c) Exercir l'activitat sindical inclòs el dret a la negociació col·lectiva, en els termes previstos en la Llei de relacions laborals.
- d) Constituir i integrar-se en federacions i confederacions, i en organitzacions sindicals supraestats, i també dissoldre-les i separar-se'n, segons el procediment regulat en aquesta Llei i en els estatuts.
- e) Contractar assegurances que proposin una prestació o ajuda econòmica, en cas d'atur, als seus afiliats.

3. Les organitzacions sindicals no poden ser suspeses ni dissoltes contra la voluntat dels seus òrgans, excepte si existeix una resolució ferma de l'autoritat judicial en aquest sentit.

Registreu-vos a [LesLleis.com](https://www.leslleis.com) per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

--	--	--